

Cauza C-273/04

Republica Polonă

împotriva

Consiliului Uniunii Europene

„Acțiune în anulare — Decizia 2004/281/CE a Consiliului — Politica agricolă comună — Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană — Adaptare — Încălcarea principiului nediscriminării”

Concluziile avocatului general M. Poiares Maduro prezentate la 21 iunie 2007 . . . I - 8929

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 23 octombrie 2007 I - 8963

Sumarul hotărârii

1. *Aderarea unor noi state membre la Comunități — Actul de aderare din 2003 — Adaptări necesare ale dispozițiilor actului privind politica agricolă comună — Noțiune (Actul de aderare din 2003, art. 23)*

2. *Aderarea unor noi state membre la Comunități — Actul de aderare din 2003 — Adaptări necesare ale dispozițiilor actului privind politica agricolă comună — Decizia 2004/281 (Actul de aderare din 2003, art. 23; Decizia 2004/281 a Consiliului, art. 1 pct. 5)*

1. Finalitatea articolului 23 din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene a fost aceea de a permite Consiliului să adopte dispozițiile necesare în vederea asigurării concordanței acestui act cu modificările legislative rezultate din activitatea normativă a instituțiilor în domeniul politicii agricole comune (PAC) între data încheierii actului respectiv și data aderării efective a noilor state membre. Totuși, această atribuire de competențe nu poate fi interpretată în sens larg, întrucât, în caz contrar, nu ar fi respectate rezultatele negocierilor condițiilor de aderare a respectivelor state.

ci constituie numai ajustări care urmăresc asigurarea consecvenței între acest act și noile dispoziții adoptate de instituțiile comunitare în intervalul cuprins între data încheierii actului de aderare și data aderării efective.

În ceea ce privește cerința necesității impusă pentru adoptarea unei astfel de măsuri de adaptare, o astfel de cerință ar rezulta în mod direct din orice modificare a normelor comunitare apărută ca urmare a unei inovări normative din partea instituțiilor comunitare care afectează PAC și care are drept consecință crearea unei discordanțe între dispozițiile din actul de aderare și noul regim rezultat din această modificare.

(a se vedea punctele 44, 45, 48 și 49)

Astfel, noțiunea de adaptare trebuie circumscrisă măsurilor care nu pot nici să influențeze în vreun mod domeniul de aplicare al uneia dintre dispozițiile din actul de aderare privitoare la PAC, nici să îi modifice conținutul în mod esențial,

2. Prin adoptarea Deciziei 2004/281 privind adaptarea Actului privind

condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene, ca urmare a reformei politicii agricole comune, Consiliul nu a depășit competențele care i-au fost atribuite prin articolul 23 din actul de aderare în vederea efectuării adaptărilor dispozițiilor acestui act privitoare la politica agricolă comună (PAC) care se pot dovedi necesare ca urmare a unei modificări a normelor comunitare.

Referitor la plățile directe în noile state membre, principiul aplicării generale a așa-numitului mecanism de „phasing-in” în cazul tuturor ajutoarelor directe a fost convenit în cadrul negocierilor de aderare și prevăzut expres prin actul de aderare, care a introdus articolul 1a în acest regulament. În plus, articolul 1 punctul 5 din Decizia 2004/281 se limitează la a prevedea introducerea în tranșe a plăților directe în noile state membre, potrivit aceluiași program și aceluiași procentaje ca acelea stabilite în prealabil la articolul 1a din regulamentul menționat, astfel cum a fost modificat prin actul de aderare. Prin urmare, nu se poate considera că Decizia 2004/281 a adus o modificare esențială nici cu privire la domeniul de aplicare al așa-numitului mecanism de „phasing-in”, nici cu privire la conținutul esențial al obligațiilor și drepturilor care decurg din acesta.

Într-adevăr, în lumina Regulamentului nr. 1259/1999 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în conformitate cu politica agricolă comună, sistemul de introducere în tranșe se putea aplica în cazul tuturor plăților directe acordate în temeiul schemelor de sprijin avute în vedere la articolul 1 din respectivul regulament. Criteriul esențial în stabilirea domeniului de aplicare al acestui regulament rezidă în condițiile enunțate la articolul 1 din acest regulament, iar nu în includerea unui ajutor determinat în anexa la respectivul regulament, această anexă nefiind decât o concretizare a acestei dispoziții.

În plus, situația agriculturii din noile state membre era radical diferită de cea existentă în vechile state membre, ceea ce a justificat o aplicare progresivă a ajutoarelor comunitare, în special a celor privitoare la schemele de sprijin direct, cu scopul de a nu perturba restructurarea necesară aflată în curs în sectorul agricol al acestor noi state membre. Din aceste considerații rezultă că aceste state se găsesc într-o situație care nu este comparabilă cu cea a vechilor state

membre care beneficiază fără limitare de schemele de sprijin direct, ceea ce nu permite realizarea unei comparații valabile.

în actul de aderare, fără a le extinde domeniul de aplicare, această decizie nu poate fi considerată o repunere în discuție a compromisului rezultat din negocierile de aderare și, prin urmare, nu încalcă principiul bunei-credințe.

În sfârșit, dat fiind că Decizia 2004/281 reia principiul și modalitățile de aplicare ale așa-numitului mecanism de „phasing-in” astfel cum fuseseră înscrise

(a se vedea punctele 55, 66, 67, 76, 78-80, 87, 88 și 92)